

Des de l'alquímia medieval fins als nostres dies, on novel·les com "El Perfum", de Patrick Süskind, han estat grans èxits editorials, el món de les essències i les aromes ha despertat una gran curiositat entre la majoria de mortals, i tot i que avui en dia aquests elements són domini de la indústria química més sofisticada, això no ens ha de fer enrere, als que ens considerem profans en la matèria: **"Els éssers humans i tot el que els envolta és química pura, de manera que aquesta paraula no té perquè anar barallada amb la naturalitat dels productes."**

Qui diu això és la Núria Viñas, que es dedica, juntament amb el seu marit, en Josep Mª Pérez, a fer aromes i gustos de tots els sabors i colors per al sector de l'alimentació. La seva empresa, de sis treballadors, es diu Auromer. Ell és químic aromista i el creatiu del negoci, **"aquell que si li demanen un licor de kiwi d'un verd intens inventa la màgica barreja d'essència i color"**, explica amb entusiasme la seva dona. Ella, per la seva part, s'encarrega de la gestió, l'administració, la direcció... i tot allò que faci falta, que en una petita companyia no hi ha més remei que ser polivalent i arreu.

Auromer va obrir l'any 1997, recuperant el nom d'una empresa que havia creat el pare d'en Josep M^a als anys cinquanta, i que havia deixat d'existir. Fins aquell moment la Núria havia estat directiva i també empresària en el sector de l'hostaleria, en aquest sentit afirma que podria dirigir qualsevol tipus d'empresa, perquè el que li agrada és la gestió per ella mateixa, i de fet confessa no tenir una **"vocació especial"** però sí que ha quedat encisada pel món de les aromes.

Així les coses, estar al capdavant d'Auromer no li ha resultat cap problema, ja que acumulava una bona experiència. Havia treballat vuit anys en una cadena hotelera, en la qual va començar com a cap de convencions, i posteriorment va portar la direcció de diferents hotels de tres i quatre estrelles: **"Estava acostumada a saber improvisar i a prendre les decisions dia a dia... De tota manera, la dona té una experiència ancestral en dirigir empreses, ja que sempre ha tingut al seu càrrec la família, i l'educació dels fills, i això vol dir saber administrar, comprar, organitzar l'activitat familiar, tenir cura de les relacions personals amb el marit i els fills..."**

En definitiva, que la Núria creu que les dones per la seva tradició ja neixen amb una herència per a la gestió, encara que la majoria no ho saben, però vol aclarir-ho: **"No vull dir que siguin millors empresàries que els homes, només que crec que són capaces de fer més coses a la vegada, mentre que l'home potser té més facilitat per concentrar-se en un aspecte concret i ser-ne un gran expert."**

Canviant de tema, la directora d'Auromer ens explica que avui en dia tot es pot fer, en el terreny dels gustos i les aromes: és un camp infinit. Actualment s'elaboren una gran quantitat de productes: **"El mercat s'ha tornat força exigent. Ningú no es conforma amb, simplement, una taronja o una maduixa. Ara tenim molts tipus de taronges i maduixes, diferents en el gust, en l'acidesa, en el color, en la dolçor... El ventall de productes és amplíssim."**

Això no obstant, la Núria nega que tot plegat hagi significat la pèrdua de les aromes naturals, ja que Auromer, per exemple, segueix treballant

amb essències extretes de fruites, de plantes aromàtiques... I per garantir la seva puresa, ho fan a la planta de destil·lació que tenen a Andalusia. **"La química, en certa manera, el que fa és garantir-te la naturalitat del producte, i que aquest no sigui nociu per al consumidor"**, conclou.

Pel que fa al món dels aromistes, val a dir que ha estat, com tants altres, tradicionalment vedat a les dones, en aquest cas a més d'una manera ben grotesca, amb un argument pseudocientífic. Es va imposar la idea que quan les dones tenien la menstruació perdien l'olfacte, **"una mentida sense cap base científica, simplement per allunyar-les de la professió"**, comenta la Núria. **"Per això han tingut la porta tancada fins fa pocs anys. Ara tot això ja és aigua passada, i actualment hi ha bones dones aromistes"**, afegeix.

La Núria segueix pensant, però, que a la dona li costa el doble d'esforç arribar a qualsevol lloc, i que **"has de ser sempre superior a un home perquè, en la lluita per un càrrec, t'escullin a tu. Hi ha una discriminació subtil, soterrada, que mai s'exterioritzarà en paraules dites però que és indubtable que continua existint"**. La gerent d'Auromer creu que les dones, a més de tenir el mateix dret a la feina que els homes, poden aportar molts valors afegits en la manera de dirigir les empreses.

Segons ella, la dona exhibeix una ètica empresarial diferent quan es troba al capdavant d'una empresa: **"Això, des del meu punt de vista, és força innovador, i crec també, per tant, que els homes haurien d'incorporar característiques tradicionalment femenines, com la sensibilitat i la recerca d'harmonia, molt favorables per al desenvolupament d'una empresa, el sentit comú, la coordinació de tots els elements, les relacions personals i fer que funcionin les petites coses del dia a dia."**

Per tot això, la Núria diria a totes les dones treballadores que el món empresarial no és barrat, per a elles: **"La porta és oberta i cada cop som més les dones que en formem part i demostrem la mateixa capacitat que els homes."** No en va, des del 1997 ella és gerent de la Fundació Internacional de la Dona Emprenedora, on juntament amb vint empresàries més, i amb l'Anna Mercadé com a presidenta, tenen com a objectiu ajudar a les dones que comencen la seva activitat professional i sensibilitzar la societat en la importància que avui representa econòmicament la incorporació de les dones al món empresarial.

A Auromer, finalment, la Núria li veu un horitzó clar i esperançador, ja que només amb dos anys de trajectòria l'empresa ha obtingut uns resultats excel·lents **"el mercat en què ens estem especialitzant té futur, em sembla que anem pel bon camí, i per garantir l'incorporació de noves creacions d'aromes tenim establerta una associació amb un grup francès de la localitat de Grasse"**, i per acabar d'arrodonir les previsions, la seva filla Marta, de set anys, ja li ha dit que a l'estiu, quan torni de colònies, vol anar a ajudar-los al negoci. El relleu generacional, així, tampoc no serà un problema.

Núria Viñas - Barcelona (el Barcelonès)